

«اعزام کیفی» طرحی پرشائبه، مشکوک و سؤال برانگیز

استعدادهای ورزش قربانی کیفیت من درآوردی!

گزارش فریدون حسن

هدف اصلی هر ورزشکار از گام گذاشتن در مسیر ورزش قهرمانی رسیدن به بالاترین نقطه و قله ورزش یعنی کسب عنوان قهرمانی و مدال‌های ارزشمند مسابقاتی چون المپیک، رقابت‌های جهانی و بازی‌های قاره‌ای است. بدیهی است ورزشکاری که گام در این مسیر سخت و طاقت فرسا می‌گذارد خود را از بسیاری چیزها محروم می‌کند تا بتواند به آرزوی خود دست پیدا کند.

می‌گویند هدف مدال‌آوری بالاست، اما مگر هدف ورزشکاری که تمام سختی‌ها و مصائب آماده شدن برای مسابقات را تحمل می‌کند جز کسب مدال افتخار برای کشور است؟ می‌گویند هدف شانس بالای مدال‌آوری و میدان دادن به شانس‌های کسب مدال است، اما تا جایی که یادمان می‌آید و حافظه تاریخی علاقمندان به ورزش یاری می‌کند در المپیک‌ها و مسابقات جهانی و بازی‌های آسیایی ورزشکارانی مدال آورده‌اند که کمتر کسی توقع داشته است، اصلاً برخی از آنها به حساب نمی‌آمدند ولی افتخار آفرین شده‌اند. می‌گویند کمبود بودجه دارم و باید تعداد ورزشکار کمتر اعزام کنیم، اما پای پرواز می‌توان آدم‌های نامربوط زیادی را دید که از مدت‌ها قبل چمدان‌هایشان را برای سفر بسته بودند و جای ورزشکاران را گرفتند. همان‌ها که نبودنشان حال ورزش را خوب می‌کند و بودنشان بول ورزش را به هدر می‌دهد همان چسبیده‌های به ورزش که به راحتی جای چند ورزشکار امیدوار به کسب مدال را در اعزام‌ها می‌گیرند.

بدون هیچ شکری برنامه اعزام کیفی به مسابقات جهانی

دوری از خانه خانواده، قرار گرفتن زیر سخت‌ترین مراحل آماده‌سازی و تمرینات طاقت فرسا، تجربه شکست‌ها و ضربات روحی و روانی و حتی جسمی بسیار و... بخشی از سختی‌هایی است که یک ورزشکار در این مسیر تحمل می‌کند تا بتواند خود را برای حضور در آوردگاه‌های ورزشی آماده کند. تازه این ابتدای راه است و بعد از رسیدن به مسابقات باید از پس حرفاتی بر بیاید که چه بسا خیلی بهتر از او آماده شده باشند. تا اینجا کار کاملاً طبیعی است و روانی است که در ورزش قهرمانی و در جای‌جای دنیا طی می‌شود اما تصور کنید ورزشکاری بعد از سپری کردن مراحل آماده‌سازی و رسیدن به پای مسابقات بین‌المللی با تابلوی قرمز عدم اعزام به مسابقات روبه‌رو شود آن هم نه به دلایل فنی و حرفه‌ای بلکه به یک بهانه عجیب و غریب به نام «اعزام کیفی» که این

و قاره‌ای یکی از پرشائبه‌ترین و حتی مشکوک‌ترین طرح‌هایی است که طی یک دهه گذشته در ورزش کشور مطرح شده و باعث ضرر و زیان کمی و کیفی و جلوگیری از شکوفایی استعدادهای ناب ورزش ایران شده است، برنامه‌ای که رشد و ریشه ورزش ایران را هدف گرفته است. جالب اینجاست که ورزشی که مسئولان آن به هیچ‌کدام از وعده و وعیده‌ها و برنامه‌های طراحی شده عمل نمی‌کنند برنامه اعزام کیفی ورزشکاران به مسابقات المپیک، جهانی و آسیایی با دقت تمام اجرا می‌شود. برنامه‌ای که بارها عنوان شده تیشه به ریشه ورزش ایران می‌زند و باعث نابودی استعدادهای ناب ورزشی کشور و حتی مهاجرت آنها از کشور برای پیدا کردن فرصت حضور در المپیک و مسابقات جهانی می‌شود.

«اعزام‌های کیفی» یک طرح من درآوردی در ورزش

ایران است که هر مسئول و فدراسیونی به بهانه‌های خاص خودش آن را اجرا می‌کند. چنین طرحی را تنها در ورزش ایران می‌توانید پیدا کنید. شاید اگر این اصطلاح و روش اعزام را در جای دیگری عنوان کنید با تعجب نگاهتان کنند، اما اینجا در ورزش ایران فعلاً «مد» شده و همه دم از اعزام کیفی می‌زنند بدون اینکه متوجه عواقب آن برای ورزشکارانی باشند که از زحمت زیاد خود را آماده حضور در رویدادهای جهانی و آسیایی می‌کنند.

اما از بهانه‌ها برای اجرای این طرح در یکی دو دهه گذشته گفتیم، طرحی که هر بار اجرا شده چیزی جز شکست و سرفکندگی نصیب ورزش نکرده و در عوض تعداد زیادی ورزشکار آماده پشت خط مانده و روحیه‌های نامناسب روی دستمان گذاشته که وقتی پای صحبت‌هایشان می‌نشینی متوجه می‌شوی که می‌خواهند شناسن

خودشان را در جایی دیگر آزمایش کنند. علت هم کاملاً مشخص است چون اینجا و با اجرای درست و صحیح! طرح اعزام‌های کیفی زحمات‌شان به هدر رفته است و با روحیه از دست رفته باید بروند بی‌زندگی‌شان. چگونه ممکن است در ورزشی که برای یک رشته خاص نور چشمی (فوتبال) هزاران میلیارد خرج می‌شود، بهانه آورد که به دلیل مشکلات مالی نمی‌توانیم ورزشکار به مسابقات مهم بین‌المللی اعزام کنیم، چگونه ممکن است برای سه بازی تیم ملی فوتبال در جام جهانی میلیاردها میلیارد هزینه شود، اما وقتی پای اعزام ورزشکاران به بازی‌های آسیایی وسط می‌آید ناگهان بودجه‌ها صفر می‌شود و کفگیر وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک به ته دیگ می‌خورد؟ چطور برای پادش بر دیک بازی دوستانه فوتبال پول هست، اما برای بقیه نه!

تلمی کشورهای جهان سعی می‌کنند که برای بالابردن

نگاه کارشناسان دنیاچندری

اعزام کیفی در مسیر منافع ورزش کشور است

بررسی کرده و تمام تلاش‌ها این بوده که همه جوانب در نظر گرفته شود. البته که برخی فدراسیون‌ها همچنان فشارهایی می‌آورند. اما وعده‌هایی که برخی فدراسیون‌ها دادند و عملی نشد خود مزید بر علت اتخاذ این تصمیم بود. چرا که شاهد اعزام‌هایی با کیفیت پایین بودیم، اما زین پس باید با توجه به شرایط موجود تصمیماتی اتخاذ شود که همه ناشی و برگشته از یک سیاست کلی و جامع باشد. با چشم‌انداز بلندمدت که آنچه به خیر و صلاح ورزش کشور است را اعمال کنیم.»

اگرچه اعزام کیفی می‌تواند در انگیزه و روحیه بازیکنان تأثیر مخربی داشته باشد اما مشاوره ویژه رئیس کمیته ملی المپیک اما معتقد است که در صورت کارشناسی بودن این تصمیم، مشکلی ایجاد نمی‌شود: «بر واضح است که برخی رقابت‌ها چون المپیک جای کسب تجربه نیست. همچنین بازی‌های آسیایی با اندکی اغماض، اما رویدادهای مختلف بین‌المللی می‌تواند فرصتی برای ورزشکاران جهت کسب تجربه باشد. فدراسیون‌های بین‌المللی تورنمنت‌ها و لیگ‌هایی دارند که ورزشکاران می‌توانند با حضور در آنها ضمن ارتقا سطح خود، به تجربیات خوبی هم دست یابند. یا در خصوص رشته‌های کوردی، به کوردی‌هایی که لازم است برسد که این مسئله باعث می‌شود بتوان تا حدودی موفقیت یا مدال‌آوری آنها را پیش‌بینی کرد و بر اساس آن در خصوص اعزام یا عدم اعزام‌شان تصمیم‌گیری کرد. البته نمی‌توان مسائل مالی را هم نادیده گرفت. پرواضح است که یکی از دلایل اعزام‌های کیفی مشکلات مالی است که می‌تواند عاملی محدودکننده باشد اما مسدود کننده نیست، ما باید به محدودیت منابع خود توجه کنیم اما به همان اندازه باید توجه داشته باشیم که این مسئله اسناد ایجاد نکند برای استعدادهای بالقوه، چرا که اصلی کیفی‌سازی شناسایی استعدادها و پرورش آنهاست.»

سعدی‌ی سرگودا که استعدادیابی، همان پای لنگ ورزش کشور است اما بر این باور است که با کار اصولی می‌توان این مشکل را حل کرد: «ما اگر یک نظام استعدادیابی معنی‌دار داشته باشیم بر اساس آن می‌توانیم با توجه به شناسایی استعدادها در زمینه ورزش قهرمانی در واقع جهت‌گیری کار را مشخص کنیم. البته که نیل به هدف مستلزم استعدادیابی اصولی است و قطعاً کار باید بر این مبنای باشد. در واقع این باید یکی از برنامه‌های ما در سطح ملی و فدراسیون‌های باشد. به هر حال باید از یک جای شروع کنیم. حتی اگر خطایی هم باشد باید سعی کنیم بر مبنای مدل‌های علمی پیش برویم تا به نتیجه‌ای که باید برسیم. چرا که می‌دانیم ایران مملو از استعدادها و فوق‌العاده است که تنها باید شناسایی و شکوفا شوند. در آن صورت دیگر هیچ نگرانی بابت اعزام‌های کیفی نیست وقتی هم ورزشکاران ما کیفیت اعزام را داشته باشند.»

مشاور عالی خسروی‌وفا تأکید می‌کند که هیچ چیز صدردصد نیست و این تصمیم هم می‌تواند کاستی‌هایی داشته باشد اما هدف کمیته ملی المپیک در راستای منافع ورزش کشور است.

تصمیم‌گیری در خصوص اعزام کیفی کاروان ایران به بازی‌های آسیایی و پارآسیایی نگرانی‌های زیادی را برای برخی رشته‌های ورزشی به دنبال داشت. تصمیمی که پیشتر در پارالمپیک توکیو نیز اجرا شد و با نتایج پر جامانده، دغدغه‌هایی را به دنبال داشته است. به طوری که تصور می‌شود نگاه کیفی پسند مسئولان در آینده نه چندان دور ضربه قابل توجهی به ورزش کشور وارد کند. در حالی که کیک‌باکس سعیدی، مشاور ویژه رئیس جدید کمیته ملی المپیک بر این باور است که

کیکاووس سعیدی مشاور ویژه کمیته ملی المپیک

با طی کردن اصولی این مسیر و تصمیم‌گیری بر اساس بررسی‌های کارشناسانه می‌توان به نتیجه مطلوب رسید. دبیر کل سابق کمیته ملی المپیک با اشاره به شرایط اقتصادی کشور و همچنین تحریم‌ها، اعزام کیفی را تصمیمی در راستای منافع ورزش می‌داند: «این یک تصمیم خلق‌الساعه نیست، بلکه تصمیمی است که با بررسی‌های بسیار توسط کارشناسان اتخاذ شده است که دلایل متعددی هم دارد. یکی از مهم‌ترین موارد به شرایط خاص اقتصادی کشور بر می‌گردد و تحریم‌های ناچون‌براندانه‌ای که هر از چندگاهی دست‌ما را در پوست گردو قرار می‌دهند. علاوه بر آن، شرایط فدراسیون‌ها و همچنین بودجه محدود آنها نیز ایجاد می‌کنند که اعزام‌های کیفی باشند و این نه فقط به نفع ماست که صرفه

این شیوه اعزام انگیزه بازیکنان و تیم‌ما را نابود کرد

برخورد و رفتار می‌شود و ای به حال ما و این باعث می‌شود ورزش کشور ضربه بخورد. ضمن اینکه خود ورزشکاران نیز سرخورده می‌شود. کسب سهمیه المپیک یا پارالمپیک نهایت آرزوی هر ورزشکاری است اما وقتی قرار باشد در صورت کسب سهمیه هم اعزامی در کار نباشد، دیگر انگیزه‌ای برای تلاش نمی‌ماند.»

جواد فلغلی با اشاره به رقابت‌های جام جهانی در قطر تأکید کرد این نگاه مانع از رشد و شکوفایی استعدادها و همچنین شکستی‌سازی ورزشکاران می‌شود: «شناسن

جواد فلغلی سرمربی تیم فوتبال نقره ایران

بازی‌های جهانی، پارالمپیک، تورنمنت‌هایی که ایران هم دعوت بوده اما اعزام نشده اما آنها رفتند. ببینید چقدر می‌تواند فایده‌ای بیاورد.»

نابوده گرفتن زحمات ورزشکاران همانطور که سرمربی تیم فوتبال پنج نفره نیز بدان اشاره می‌کند بدترین اتفاقی است که هر بازیکنی در دوران ورزش قهرمانی خود می‌تواند تجربه کند: «یک ورزشکار که سال‌های سال در اردوهای متفاوت تمرین کرده کجا باید خودش را نشان دهد؟ کجا باید کسب تجربه کند؟ کجا ایراد من مربی مشخص می‌شود؟ شما نگاه کنید چند مسابقه به دلایل مختلف لغو می‌شود. یک بار اعزام کیفی، یک بار مسائل مالی، یک حلقه اهمیت نبودن مسابقات همه اینها فرصتی است برای کسب تجربه و دانش اندوزی. هر قدر هم که تمرین کنیم باید یک جایی خودمان را محک بزیم. بهترین هم که باشیم نیاز به پیشرفت داریم. اما وقتی راه باز نیست این می‌شود که با وجود تمام تلاشی که کردیم راهی مسابقات که می‌شویم می‌بینیم داستان خیلی متفاوت است و سایرین به دلیل حضور در رقابت‌های پر

کاروان اعزامی ایران به هانگ‌زو کوچک‌تر می‌شود. این تصمیمی است که رئیس جدید کمیته ملی المپیک برای حضور در بازی‌های آسیایی و پارآسیایی گرفته است. اعزام یک کاروان کیفی، تصمیمی که پیشتر برای کاروان پارالمپیک ایران در توکیو گرفته شده بود و صدای بسیاری از جمله سرمربی تیم فوتبال پنج نفره ایران را مدال آور است. حال آنکه به‌زعم بسیاری چون جواد فلغلی این نگاه نه فقط باعث کاهش انگیزه ورزشکاران به خصوص در قشر توانمند می‌شود که در دراز مدت ضربه جبران‌ناپذیری به ورزش کشور می‌زند. چرا که مانع از شکوفایی استعدادها و تجربه اندوزی آنها برای حضور در میادین بزرگ می‌شود.

یکی از برنامه‌های پر سر و صدای خسروی وفادر کمیته ملی پارالمپیک اعزام کیفی به المپیک توکیو بود. تصمیمی که حالا با نقل مکان کردن او به کمیته ملی المپیک قرار است در خصوص کاروان اعزامی به بازی‌های آسیایی و پارآسیایی هانگ‌زو اتخاذ شده و به باور سرمربی تیم فوتبال پنج نفره ایران با اهداف راهبردی ورزش جات‌بازان و معلولین مقابرت دارد: «تشویق مردم به ورزش، بزرگ‌ترین هدف ورزش به خصوص در بخش معلولین است. در واقع مهم‌ترین هدف ما این است که با ایجاد انگیزه، این افراد را از خانه به محیط ورزش کشیده و باعث ایجاد شور و نشاط و همچنین امیدواری به آینده در آنها شویم. ایجاد خودپاروری در آنها با ورزش حتی به لحاظ اقتصادی نیز می‌تواند کمک کند این افراد در جامعه خودی نشان داده و توانایی‌های خود را به معرض نمایش بگذارند. چه بسا این بتواند آغازی برای شکوفایی استعدادها و آنها در زمینه‌های دیگر نیز باشد. در واقع تشویق افراد به خصوص معلولین برای روی آوردن به ورزش می‌تواند در تمام سطوح جامعه تأثیرگذار و مفید باشد. اما برخی تصمیم‌گیری‌ها باعث نابودی این انگیزه می‌شود.»

فلغلی که ۱۶ سال است هدایت تیم فوتبال پنج نفره ایران را بر عهده دارد با اشاره به تأثیر مخرب ممانعت از اعزام این تیم به رقابت‌های پارالمپیک توکیو، اعزام کیفی را به ضرر ورزش می‌خواند: «اینکه تیم پنجم دنیا چهارم آسیا می‌شود خود گواه تخریب انگیزه در بی عدم اعزام به پارالمپیک توکیو است. این تصمیم نه فقط فرصت کسب تجربه به بازیکنان گرفت که امید آنها به آینده را نیز نابود کرد. تیم ما بعد از کسب سهمیه جهانی می‌رود برای کسب سهمیه پارالمپیک پاریس. چرا که در مسابقات آسیایی نتوانست سهمیه بگیرد. اگر آنجا به مراتب سخت‌تر است اما این نتیجه عدم اعزام آنها به پارالمپیک توکیو است. ما زمانی که جواز حضور در پارالمپیک توکیو را گرفتیم رتبه‌بندی پنجم دنیا بودیم. تیمی روبه‌رشد که حالا به دلیل عدم حضور در مسابقات مختلف در آسیا هم چهارم است و در دنیا در نهایت بین ۱۰ تیم اول نه بین پنج تیم اول! در جلسه کمیته فنی پارالمپیک هم گفتیم، تا اینکه چین و ژاپن مهم‌ترین رقبا می‌ماند آسیا هستند. از زمانی که ما در تایلند بعد از کسب عنوان دوم از این تیم‌ها جدا شدیم، هر یک از آنها بیش از ۲۰ بازی انجام داده‌اند.

مدال که تکلیفشاز روشن است. ما باید تلاش‌هايمان در مسیری باشد که نقره را به طلا و برنز را به نقره تبدیل کنیم و مهم‌تر اینکه آنهايي که شناسن مدال نیستند را به گونه‌ای مهیا کنیم که با ایشان به سکو باز شود و این امر محقق نمی‌شود جوا بالابردن انگیزه و روحیه ورزشکاران اعزام آنها به مسابقات متعدد. نمی‌توانیم تیم‌ها نگاه خود را معطوف مدال آوران کنیم و از سایرین نیز انتظار موفقیت داشته باشیم. چرا که هیچ نتیجه‌ای در ورزش قابل پیش‌بینی نیست. «مرد اول کادر فنی تیم فوتبال پنج نفره ایران با اشاره به محدودیت‌های مالی می‌گوید ما این مشکلات بیگانه نیستیم و خوب می‌دانم یکی از دلایل مسئولان برای اعزام کیفی همین مسائل مالی است اما انتظار دارم کارشناسان امر را بررسی دقیق‌تر، تفاوت‌هایی بین رشته‌ها به خصوص رشته‌های تیمی قائل شوند.